

A SEGÍTŐ BIZONYSÁGA

2015. augusztus 23.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Hisszük, hogy nem véletlenül jöttetek ma el, hogy az Úr akaratában vagytok itt, hogy az Úrnak az elrendelése be fognak teljesedni az életetekre, és gyönyörű gyümölcsöket tudtok majd teremni! Hiszen ezért vagyunk itt, mert a Jézus Krisztus *szőlőtőkéjére* vagyunk beoltva, hogy gyümölcsöket teremhessünk.

Arra rendelt minket az Úr, hogy gyümölcsöket *teremhessünk* az Úr dicsőségére, mert a szőlő nedve, ami bennünk folyik, az ugyanaz, mint ami a szőlőtökén folyik át. Ez pedig az Istennek a Szent Szelleme, aki által nekünk lehetőségünk van, hogy megteremjük ezeket a gyönyörű *örökkévaló gyümölcsöket*.

Nincsenek reménytelen helyzetek Istennél, mi ezt tudjuk, és mi bízunk az Úrban, hogy minden helyzetet, amibe kerülünk, ha kezébe adjuk, azt a javunkra fordítja, és győzelmeket, áttöréseket hoz az életünkre. Ha ti is így gondoljátok, a kezetekeket kérlek, emeljétek fel!

Megköszönöm Istennek, hogy mennyire *szeret* minket! Az Ő szerelme mindenk felett való az életben, és ezért *éltet* minket ez a szeretet, hogy eljött a világra. Az egyszülött Fiát adta Isten értünk, az egyszülött Fiúban eljött értünk, és az életét adta értünk. Ezért van nekünk örök életünk a mai napon, és nem csüggedünk, nem adjuk fel a nehézségek láttán sem. Ebben vagyunk mi különbözőek a világtól. Ez az, ami megkülönböztet minket.

Írja a Biblia, hogy ugyanazok a *megpróbáltatások* esnek rajtunk, de mi tudjuk, hogy ezek pillanatnyi és könnyű szenvedések, mert látjuk a túloldalt, látjuk a dicsőséget, látjuk a megoldásokat előre, a hitből való *megoldásokat*, és nem csüggedünk. A zsoldáros imádkozza, és nagyon szeretem ezt a verset, egyik kedvenc versem. Nagyon sokat jön a nyelvek imájában, így imádkozik a zsoldáros:

ZSOLTÁROK 68,28.

28. Istened rendelte el a te hatalmadat: erősítsd meg, oh Isten, azt, amit számunkra készítettél!

Nemcsak úgy vagyunk itt a világban, Isten elrendelte a *hatalmunkat* ebben a világban. Nagyon fontos tudni, hogy mi *uralkodásra* rendeltettünk, hogy az Úr Jézus Krisztus hatalmát képviseljenünk vagyunk itt a földön. Mi képviseljük ezt a hatalmat. Királyokként és papokként uralkodunk az életben az egy Jézus Krisztus által.

Akkor is voltak nehézségek, ma is beleütközhetünk nehézségekbe, imádkozik a zsoldáros. Azt imádkozza, hogy *erősítsd meg*, oh Isten, azt, amit számunkra készítettél, hogy semmi el ne lophassa! Amit az Úr készített a számunkra, azokat a *gyönyörű terveit*, a látásait, amit az Úr lát felőlünk. Az Úr álmait.

Az Úrnak vannak *álmai*. Hogy a mi életünkre vonatkozólag minek kell beteljesedni, miért vagyunk itt a földön. Milyen álmai vannak az Úrnak rólunk? Ossa meg velünk, és erősítsen meg minket, hogy ezek *beteljesedhessenek* az életünkben! Ezt imádkozza a zsoldáros. Erősítsd meg, oh Isten, azt, amit számunkra készítettél!

Krisztus Testében egy *gyönyörű helyet* készített a számunkra, semmi el nem lophatja! A fiatalokat vonzza a világ, erőteljesebben, mint valaha. A kábítószer, a különböző tévelygések, az alkohol, a rossz közösségek. Sorolhatnánk. Ahányan vagyunk, annyiféle helyzetben lehetnek a fiataljaink, hogy kit hogyan próbál kikérni az ellenség.

De ha ezt imádkozzuk, hogy Uram, erősítsd meg a fiataljainkat, és erősítsd meg azt, amit számunkra készítettél, hogy abban láthassuk a fiainkat, hogy abban járhassanak, akkor az Úr ezt elvégzi a Szelleme által.

Megakadályozzuk az ördögnek a terveit, azok nem jöhetnek valóságba az életünkben, mert mi *őrt állunk* felettük. Erre kaptunk egy hatalmas *Segítőt*, egy Vigasztalót, akit a Biblia a Jézus földi élete során vezet nekünk be igazán, hogy ki is Ő, és hogy miként van a Vele való *együttműködésünk*. Erről szeretnék ma egy keveset beszélni, pásztor konferencián is érintettem, most talán egy kicsit jobban ki tudom bontani ezt a részét.

Aki ma hallja először az Igét, annak mindegy, hogy hol kezdjük. De legjobb helyen kezdjük, mert a János evangéliumnál nincs szebb rész, hogy Isten szeretete megnyilvánítás-sék. Jézus nagyon sokat beszél ott a Vigasztalóról, akit nekünk ad, hívőknek, s általa kivetítve a jövőt, hogy jobb néktek, hogy én elmenjek. Eljön az idő, hogy én *elmenjek* – mondja a tanítványainak. Nem leszek mindig veletek.

De ha én elmegyek, *küldök* nektek egy Vigasztalót, aki veletek marad mindörökké. Jézus felhívja a figyelmünket, hogy Ővele meg kell ismerkedni. Az, hogy az életünk sikerre jut-e, hogy beteljesedik-e, az azon áll vagy bukik, hogy a Vigasztalóval olyan *közösségbe* kerülünk-e, ahogy Isten szeretné, hogy legyünk.

Ezt a drága Vigasztalót meg kell ismernünk. Minél jobban meg kell ismernünk, mert az Ő *vezetései*, az Ő hangja, az Ő figyelmeztetései tudnak minket egyrészt *kimenekíteni* a bajokból, másrészt *előre vinni* az Úr dolgaiban.

Sokan teljesek vagytok a Szent Szellemmel. Akik ma fognak beteljesedni, azoknak is nagyon kérem a figyelmét, mert igen fontosak ezek az igehelyek. Ezek a Jézus szájából való piros betűs szavak. Jézus így tanít a János evangéliumban:

JÁNOS 14,16–17. 26.

16. És én kérem az Atyát, és más Vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.

Jézus szavai szerint ez egy *imádság*. Jézus Krisztus az, aki kéri az Atyát, hogyha Ő elmegy, mi ne maradjunk egyedül. Jézus tudta, hogy közeleg az Ő elmenetelének a napja, amikor fájdalmas kínokkal teljes kereszthalált hal, kileheli a lelkét, a szellemét. Aztán a szenvedéseit betöltve és a feltámadását követően, *felmegy* a mennybe az Atyához. Többé nem leszek itt veletek – mondja. De ti nem maradtok egyedül, mert *küldök* nektek egy más Vigasztalót – tanítja őket. Nem úgy lesz, mint eddig volt, hogy itt állok, nem halljátok a hangomat, ahogy eddig. Nem lesz ilyen látható formában a kommunikáció köztem és köztetek, tanítja Jézus nekik, ahogy a magyarázatos Bibliát olvasod. Ezt mondja, hogy lesz valaki veletek.

Ő egy más *Vigasztaló* lesz. A görög egy nagyon pontos nyelv. A *más* szóra két szót használ, az egyik az *allosz*, a másik a *heterosz*. Vagyis az, hogy egy másikat, azt két szóval fejezi ki. Egyik, hogy egy másikat, *pontosan ugyanabból* a fajtából, pontosan ugyanolyan minden tulajdonságát tekintve. Semmiben nem fogjátok észrevenni a különbséget, ez az *allosz* szó. Ez áll itt.

A másik a *heterosz*, ami egy másik, *egy másik fajtából*. Jézus tehát azt mondja, hogy egy pontosan ugyanolyan fogtok kapni, amilyen én vagyok. Ami én voltam nektek. Azt fogja pótolni nektek ez a drága *Vigasztaló*. Ő veletek marad mindörökké. És így folytatja:

JÁNOS 14,16–17. 26.

17. Az igazságnak ama Szellemét: akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja Őt és nem ismeri Őt; de ti ismeritek Őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad.

Jézus felvezeti, hogy ez a drága *Vigasztaló*, akit a világ *nem fogadhat be*, mert előtte engem kell megismernie. Először annak az *új teremtésnek*, annak az új edénynek, annak az új tömlőnek létre kell jönnie, mert ezt az új bort, ezt a gyönyörű új bort csak új tömlőkbe lehet önteni – tanítja Jézus egy másik helyen. De ti ismeritek Őt. Mert nálatok lakik, és bennetek marad majd örökre.

Ti már általam megismertétek Őt, mondja nekik Jézus. Számotokra *nem lesz ismeretlen*. Eddig is Ő volt itt velünk és köztünk. Ahogy Jézus itt tovább magyarázza, Ő az, aki *szólja* azokat, és *cselekszi* azokat, amiket láttok általam.

Folytatja, hogy nem hagylak titeket árván, *eljövök* tihozzátok. Tehát az Ő eljövetele ma a hívő számára a *Szent Szellem által* van. A Szent Szellem első hallásra *nem kézzel fogható* dolog. Mit jelent az, hogy a Szent Szellem? Hasonlítja a Biblia a szél zúgásához, meg a víznek a folyamaihoz, meg a tűzhöz. Ez valójában mind jellemző rá.

Tudni kell azonban róla, hogy Ő maga *Istennek a Szelleme*. Istennek a Szelleme pontosan olyan, mint amilyen a *mennyei Atya*, mert az Atya Szelleme Ő, és pontosan olyan, *mint Jézus Krisztus*, csak Ő szellemi formában van jelen. Ezért Őt nem láthatjuk. Csak azt vesszük észre, ha valakiben lakozást vesz, mert akkor az más lesz.

Annak a *cselekedetein* fogjuk meglátni, amit rajta keresztül megcselekszik, azt a *kiragyogást* fogjuk észrevenni, ha valakin keresztül a Szent Szellem megnyilvánul. A Szent Szellemet meglátni, vagy kézzel megfogni még a hívőnek sem lehetséges, de a *jelenléte* az tagadhatatlan lesz. Ha jelen van. Ő cselekszi azokat.

Jézus azt mondta, hogy az Atya, aki bennem van, Ő cselekszi a dolgokat. A mennyei Atya a mennyben lakozik. Jézus a Szent Szellemre hivatkozott úgy, hogy az Atya, aki bennem van. Teljesen hivatalosan hívhatjuk úgy a Szent Szellemet, hogy Abba Atyám, aki bennem lakozol, drága Szent Szellem, Te vagy az, aki cselekszed ezeket! Ha betegek gyógyulnak, Ő cselekszi azt. Hogyha a szívek megvigasztaltatnak, Ő cselekszi azt.

Hogyha érzékelteti velünk az Atya a szerelmét, a szeretetét, a Szent Szellem által van az. A Szent Szellem által öntetett ki az Atya szeretete a szívünkbe. Nagyon fontos, és nagyon sok *feladata* van, amit hogyha *tudatosítunk* magunkban, *hatékonyabban* tudja végezni az életünkben. Ezért nagyon fontos vele ismerkedni, és tovább ismerkedni.

26. Ama Vigasztaló pedig, a Szent Szellem, akit az én nevemben küld az Atya, Ő mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.

Itt egy újabb neve olvasható. A görögben a paraklétoz szó áll, aminek legalább *hét jelentése* van. Az egyik, hogy Ő a *Segítő* és a *Vigasztaló*. Itt Jézus a Vigasztaló szót használja. Ha el vagyunk csüggedve, Ő lesz az, aki megvigasztal minket. A szíveket Ő vigasztalja.

Ő az, aki a megtöredezett szíveket begyógyítja. Ő az, aki *bársonyos olajat* hoz az életünkre, hogy ne tekintsünk vissza az elszenvedett rosszra, hanem szinte elfelejteti velünk, és azt mondja, hogy *menjünk tovább*, mert az Úr jó dolgokat készít nekünk, és azokat lássuk meg. Megjeleníti nekünk a jövőt.

A Szent Szellem a *Jézus nevére* cselekszik. Az én nevemben, mondja Jézus. Az én nevembe küldi az Atya. Azt is mondhatnánk róla, hogy Ő egy olyan Segítő, aki *megeleveníti* mindazt, amit Jézus valaha szólt neked. A megváltásban, a bölcsességében, a vigasztalásában, amit csak szólt neked.

A Szent Szellem lesz az, aki ezeket megeleveníti neked, hogy emlékezzél rá, hogy ne a láthatókra tekintsél. Ha azok éppen a megpróbáltatásokban érnek téged, akkor van belül valaki, aki megvigasztal. Ő az a Vigasztaló, Ő az Igazságnak Szelleme, aki bizonyosságot tesz. Az Igazság pedig a Jézus Krisztus.

Miről tesz bizonyosságot? Jézus sebeiről, hogy azokban meggyógyultál. *Bizonyosságot szól*. Miről? Az igazságról, hogy megváltásod van. Hogy a bűneid eltöröltettek. Hogy nincs többé kárhóztatásod. Ezekről mind Ő tesz bizonyosságot. Az Ő bizonyosságtételét nagyon fontos meghallanunk, hogy erősen tudjunk állni a keresztény életben.

Az Ő hangját *meghallani*, ez kulcs a keresztény élet *sikerében*. A Szent Szellemmel való közösség kulcs az életünkben. Nem lehet Őt elhanyagolni, és nem is szabad. Mire végére érünk a tanításnak, meglátjuk, hogy mennyire fontos, hogy Őt mindig szem előtt tartsuk.

Ő *láthatatlan*, de mindig jelen van az életünkben. Jézus mondja a János evangélium 16. fejezetében, szinte mindig a Szent Szellemről szól, mielőtt távozik. Tanítja a tanítványokat, hogy a *figyelmeteket* a Szent Szelleme szegézzétek, Őt kell megismernetek.

JÁNOS 16,13–14.

13. De mikor eljön Ő, az igazságnak Szelleme, elvezet majd titeket minden igazságra. Mert nem magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.

Többé nem kell tévelyegnetek! Nem kell arra hallgatni, amit a farizeusok mondanak, vagy amit a hitetlenek mondanak! Mert nektek lesz valaki, aki elvezet minden igazságra. Mert nem magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall.

A Szent Szelleme van egy nagyon *fontos feladata* az életünkben, hogy *szól hozzánk*. Ha erről kezdünk prédikálni, hogy szól a Szent Szellem, akkor a keresztényeknek nagyon nagy százaléka kételkedve néz ránk. De nem tőlünk származik ez az igazság, hanem Jézus szavai.

A Szent Szellem igenis szól, nem magától szól, hanem azokat szólja, *amiket hall*. Fönt a trónteremben az Atya és Jézus tanácskoznak, és ami abból ránk vonatkozik, azokat szólja nekünk. Ez az Ő feladata. Nekünk a részünk, hogy *meghalljuk* azt, hogy előbbre legyünk. Így nem kell tévelyegnünk, mert Ő az, aki *elvezet* minden igazságra. Minden igazságra.

Azokat szólja, amiket hall és a bekövetkezendőket *megjelenti* néktek. Egy keresztényt nem érik váratlanul az elkövetkező történések, hogyha a Szent Szellem ezt a szolgálatát be tudja teljesíteni. Akkor tudja beteljesíteni, ha *figyelünk rá*. Ő soha nem fog mulasztani.

Ami ránk vonatkozik, azt megjelenti nekünk. A bekövetkezendőket megjelenti néktek – írja. Ha tudatlanul ér minket egy történés, ami ránk vonatkozik, akkor az csak úgy lehetett, hogy valahol nem figyelmeztünk Rá, mert Ő biztos, hogy megjelentette nekünk, nem egyszer, és nem kétszer.

Jób könyvében van, hogy *Isten szól* egyszer is és kétszer is, de nem figyelmezik rá. (Jób 33,14) Ez a tulajdonsága, a bekövetkezendőket megjelenti néktek. Egy keresztyén *nem tudatlan* arról, hogy mit hoz a holnap. Mert a Szent Szellem *felkészíti* a szívünket, ha olyan helyzetek előtt állunk, amiről tudnunk kell.

JÁNOS 16,13–14.

14. Ő engem dicsóít majd, mert az enyémből vesz, és megjelenti néktek.

Mondja ezt Jézus. A Szent Szellemnek nagyon fontos feladata, hogyha te *kiejted* a Jézus nevét, akkor Ő a Jézus nevét *felmagasztalja*. Ahogy írja, Ő engem dicsóít majd. Van egy név, amire a Szent Szellem minden esetben *munkába indul* és beteljesíti annak a dicsőséges teljességét, ez a Jézus neve. Azt írja, hogy Ő engem dicsóít majd.

Amennyire Ők együtt működnek, és mennyire hárman egyek, ez az a titok, a szentháromság titka, amiről egyre nagyobb megértéseket kell kapnunk, hogy jól tudjunk együttműködni ebben a titokban, a *szentháromság titkában*. Hogy a drága Szent Szellem közössége el tudja végezni ezeket a küldetéseit. Ezek *küldetései* a Szent Szellemnek.

A mi *siker* életünknek a kulcsa, hogy a Szent Szellemmel ezt a *közösséget* kiépítsük, fejlesszük és növekedjünk benne. Ha ebben a közösségben megtanulunk a Szent Szellemmel *hatékonyan* együtt járni, akkor *garantált a siker* a számunkra. Ez a Szent Szellem feladata, hogy sikerre vigye az életünket. Amit az Atya elrendelt nekünk, az beteljesedjen az életünkben.

A Róma levélben nézzük meg, hogy Pál hogyan ír a drága Szent Szellemmel való közösségünkről. Ez megint egy nagyon gazdag rész a Szent Szellemről. A Szent Szellem megelevenítéséről ír. A Szent Szellem közösségéről, vezetéséről ír. Ha szeretnénk közelebb kerülni a Szent Szellemhez, akkor gyakran érdemes elolvasni például a 8. fejezetet. Itt azt írja:

RÓMA 8,14–16.

14. Mert akiket Isten Szelleme vezérel, azok Istennek fiai.

Van a Szent Szellemnek egy tulajdonsága, amiről Jézus is tanított, hogy Ő majd *elvezet* minden igazságra. Pál levele is írja, hogy ha titeket Isten Szelleme vezérel, ha megadjátok magatokat ennek a szent vezetésnek és *megengeditek*, hogy Ő vezessen benneteket, akkor vagytok *Isten fiai*. Ez jellemzi Isten fiait, ha a Szent Szellem vezeti őket.

Nem a hústest kívánsága, és nem a világnak a hangja, és nem a félelmek, és nem az, hogy mit mondott a szomszéd az áremelkedésekről. Ezeket félreteszi az a keresztyén, aki felnövekedett, aki Isten fiává növekedett.

15. Mert nem kaptatok szolgaság szellemét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Szellemét kaptátok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám!

A szolgaság alatt azt érti, hogy amikor a törvénynek, a betűnek a szolgálói voltatok – mondja Pál. Mivel a törvényt nem tudta senki beteljesíteni, ez félelmet szült a szívükben. A félelemnek és a szolgaságnak a szellemében éltetek, mondja. De most nem ezt a szellemet kaptátok. Egy új Szellemet kaptátok, a *fiúságnak a Szellemét*, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám!

Szent Szellemnek egy újabb neve jelenik meg, a fiúság Szelleme. Az, hogy fiak lettünk, hogy az Atya megszült minket az élő Ige által, hogy az Igétől megszülethettünk, egy *Atya-gyermek kapcsolat* jött létre köztünk. A Szent Szellem által vagyunk képesek hívni az Atyát, szólítani Őt: mennyei Atya, Abbá Atya!

Ezt a fiúság Szelleme által tudjuk megtenni. Ő az, aki *segítségünkre* siet, amikor az *Atyát szólítjuk*. Ő az, aki a segítségünkre siet, amikor *Jézus nevét* kiejtjük. Ő általa van ez a közvetítés. A Szent Szellem által.

Bár Ő láthatatlan, de nem szabad elfelejkezni róla, hogy az Ő közössége által hatékony ez, amikor az Atyát szólítjuk, Jézus nevében. Az a Szent Szellem által van. A fiúság Szelleme által van az életünkben.

Ezért is nagyon fontos, hogy az hatékony legyen, hogy a fiúság Szellemével, a Szent Szellemmel minél közelebbi kapcsolatban, *meghittebb kapcsolatban* legyünk. Közösségben legyünk vele, minden rezdülésére figyeljünk.

El lehet ide jutni. Mindannyian az úton vagyunk. Nem mondom, hogy én már elérkeztem volna. Pál is így mondja, de az úton vagyunk, és törekszünk rá. Tudjuk, hogy itt van a kulcs, a sikerünknek a kulcsa.

JÁNOS 16,13–14.

16. Ez a Szellem bizonyágot tesz a mi szellemünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.

Itt egy nagyon fontos feladata a Szellemmel. A Szent Szellem egy bizonyágtévő. Jézus mondta, hogy bizonyágot tesz rólam. Ez a Szellem bizonyágot tesz a mi szellemünkkel együtt, hogy *Isten gyermekei* vagyunk. Figyeled-e?

Megkülönbözteti Pál, amikor a fiakról beszél, *Isten fiairól* beszél, akkor azt írja, hogy őket a *Szellem vezérli*. Ők felnövekedtek oda, hogy *meghallják* a Szellemet. Mi, Isten gyermekei pedig attól a pillanattól kezdve, ahogy megszülethettünk az Úrban, újonnan születünk, kapunk egy bizonyágtévő. Istennek a *gyermekei* lettünk.

Nem vagyunk már szanaszét a világban. Van, ahova tartozunk. Az Atya megszült minket. Újonnan szült minket. Jézus az első zsenge, és utána mi következünk a sorban. Erről a Szent Szellem tesz bizonyágot, hogy Istennek a gyermekei vagyunk. Ő egy bizonyágtévő a szívünkön, hogy ez így igaz.

Többé nem jöhet senki az életedbe megtévesztésekkel, hogy ez nem történt meg, mert nem így vetted a vízkeresztiséget, meg nem úgy gyakorlod a vallásos cselekedeteidet, ahogy egy másik kereszténykör teszi. Van belül valaki, aki azt mondja, hogy az nem úgy van, az megtévesztés. Te figyelj ide, erre a belsőre, itt, ahol én lakozom, itt a szellemedben én *bizonyágot* teszek arról, hogy ez így igaz, te Istennek a gyermeke lettél.

Hogyha erre figyelsz, ez az első, amit közöl veled. Ha erre a hangra megtanulsz *figyelmezn*, mindig tudod, hogy az *Atyától születve* belekerültél Krisztus Testébe, ott te *új életet* kaptál. Ha erről ezt a bizonyosságot megtanulod vételezni, ott kezdődik minden.

Mert minden másról is így fog bizonyágot tenni az életedben, hogy az Ige igaz, hogy a Jézus sebeiben ott a gyógyulásod, hogy a szent vérben ott a váltságod. Hogy az anyagi bővülködésed a te osztályrészed, hogy nem kell nyomorúságban és szegénységben élned. Ezekről mind Ő fog bizonyágot tenni.

Miközben ezeket a bizonyságait megtanulod vételezni, ez úgy megy, hogy Ő szól, és te meghallod. Jézus mondta, hogy Ő szól, és Ő azokat szólja. Miközben Ő szól, te megtanulod meghallani Őt. Belül megy ez, a szellemünkben. Ezért kell elcsendesedni.

A Szent Szellem a szellemünkben vesz *lakozást*, és ekkor, amikor ezeket a *közösségeit* – azt, hogy Ő szól – mi *meghalljuk*, így jutunk el oda, hogy Isten *fiaivá növekszünk*, és valóban Ő vezérel minket mindenben.

Egy *felnövekedett gyermeke* Istennek, akit fiaknak nevez, Isten fiainak, ők már nem engedhetik meg maguknak, hogy saját kútfőből azt tegyenek, amit akarnak. A Szent Szellem *vezérlétére cselekszenek*. Szent Szellem vezérlétére élük az életüket. Hatalmas dolog, és ide igyekszünk mindannyian.

A drága Szent Szellem abban a pillanatban, ahogy a szent vér megmosott, és újjászületté, egyetlen egy dolgról tesz nagyon *hangsúlyosan* bizonyosságot, hogy Istennek az *igazsága lettél* Krisztusban. Ez megtéveszthetetlenül fogja mondani. Azok a keresztyén szolgálatok, ahol a bűnről prédikálnak naphosszat, és *kárhozzátanak* a pulpitusról, abban a szolgálatban *nincs benne* a Szent Szellem. Ezt nagyon fontos tudni.

Visszamegyünk a János evangéliumra, ahol Jézus tanít a Szent Szellemről. Megnézzük a Szent Szellemnek a szolgálatait a világban élők számára. Feljűk is szolgál a Szent Szellem. Akik még nincsenek Krisztus Testében. Jézus így tanít a Szent Szellemről.

JÁNOS 16,8–9.

8. És Ő, amikor eljön, megfeddi a világot bűn, megigazulás és ítélet tekintetében.

Ez a *világban* lévőknek való szolgálata. A Szent Szellem *megfeddi* őket bűn, a megigazulás, és az ítélet tekintetében. Ez a legelső, amit a Szent Szellem elvégez a világban lévők között, akik hallják a prédikálást az Úr Jézus Krisztusról, az első, amit elvégez. Ez az Ő szolgálata. Csak Ő tudja elvégezni. Megfeddi őket a bűn tekintetében.

9. Bűn tekintetében, hogy nem hisznek énbennem,

A Szent Szellem azoknak tesz bizonyosságot a bűnről az életükben, akik még *nem hisznek* Jézusban. Így van leírva! Nekik kell bizonyosságot kapni arról, hogy szükség nekik *kijönni* a bűn alól, és szükség nekik *bekerülni* Krisztus Testébe, mert addig bűnben vannak, és kárhozzat alatt vannak. Őket megfeddi a Szent Szellem. Ez egy feddő szolgálata a Szent Szellemnek.

Abban a pillanatban, hogy bekerül az illető, hogy igent mond Jézusnak, hogy kijelenti, hogy hisz a kereszthalálban, hogy hiszi, hogy Jézus Isten Fia, s *elfogadta* az Ő véráldozatát, és bekerül a krisztusi Testbe, onnantól kezdve a Szent Szellem többé *nem feddők* azzal a szívvel. Ezt nagyon fontos megjegyezni.

Ha valaki téged kárhozzátani mer, az nem a Szent Szellem. Sőt, arról fog bizonyosságot tenni, hogy Krisztusban Isten *igazsága lettél*. Pontosan az ellentétéről tesz bizonyosságot, hogy többé a bűn téged *nem terhel*. Tehát elfogadtad a váltságot. Itt megint az Igének kell megszólalnia!

A Zsidó levélben nézzük meg ezt a gyönyörű *szolgálatot*, amit a Szent Szellem elvégez minden *hívő* életében. Ha már Krisztus Testében vagyunk, azt látni kell. Innentől kezdve el fogod tudni dönteni, hogy kinek a prédikálását hallgatod meg, mit engedsz a szívedhez. Mert a Szent Szellemnek lesz egy gyönyörű szolgálata a hívő számára, amit minden egyes szív felé elvégez.

ZSIDÓ 10,14–17.

14. Mert egyetlenegy áldozatával örökre tökéletesekké tette a megszentelteteket.

Akik már bent vannak a Krisztus Testében.

ZSIDÓ 10,14–17.

15. Bizonyoságot tesz pedig erről nekünk a Szent Szellem is, mert miután előre mondotta:

Miről? A bűneinkről tesz bizonyoságot? A bűnről feddőzik?

16. Ez az a szövetség, melyet kötök velük ama napok után, mondja az Úr: Adom az én törvényemet az ő szíveikbe, és az ő elméjükbe írom be azokat.

Az ama napok után – ez a kereszthalál – törvényeket ír a *szívünkre*, s nem a kőtáblákra. Az *elménkbe* is beírja azokat, és pontosan tudjuk Istennek a rendelkezéseit, és azután így szól:

17. Azután így szól: És az ő bűneikről és álnokságaikról többé meg nem emlékezem.

Ennek fel kell *szabadítania* a szívedet! Amikor bekerülsz Krisztus Testébe, a Szent Szellem bizonyoságot többé nem a bűnről fog tenni. Elfogadtad-e Jézus Krisztust? Elfogadtad-e az engesztelő áldozatot a bűnért?

Hanem arról tesz bizonyoságot a Szent Szellem, hogy Isten a te bűneidről és álnokságaidról többé meg nem emlékezik. Miért? Mert a Krisztust látja benned. A *szent vért látja* benned. A váltságot látja benned. Isten *kiengesztelődése* lett valóság az életeden, és ez egy hatalmas váltás a Szent Szellem szolgálatában.

Addig a bűnről tett bizonyoságot, most pedig arról, hogy Isten *igazsága* vagy. A bűn nem állhat többé közétek, Isten és közéd az életedbe. A váltás hatalmas. Azt látni kell. Ugyanis az egyetlen hely, ahol a keresztényt meg tudja fogni az ellenség az, hogyha kárhóztatásra bírja. Ha büntudatban tudja tartani. Ez lehetséges, mert a bűn törvénye alól hozott ki minket Isten.

Azt írja a Római levélben, hogy a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye szabadított meg minket. Egy *új törvény* alatt vagyunk, a bűn és a halál törvénye többé *nem érvényes* ránk. A bünt minden keresztény képes elkövetni, még sincs kárhóztatásuk Isten szemében.

De másként van ez az ember szívében. Ugyanis írja, hogy a törvényeim az ő szíveikbe és az elméjükbe írom be. Vagyis a szívünk nagyon-nagyon *érzékeny* arra, hogy mit szabad tenni és mit nem? Hogyha valami olyat teszünk, ami nem a beírt törvények szerint való, mert oda beírta Isten a törvényeit a szívünkbe, azonnal *jelezni* fog.

A szívünkben ez a *lelkiismeretünk hangja*. A szívünkben azonnal lesz egy jelzés, hogy hopp, ezt nem így kellett volna! Ezt nem lett volna szabad mondanom! Vagy nem így kellett volna mondanom! Mert az igazságot szeretetben kell szólnunk. Ha már bántás van benne, abban nem volt benne Isten. Abban már nincs benne Isten szeretete.

A szívünk abban a pillanatban megítél minket azért, mert Istentől született, és Isten nincs benne abban a cselekedetben. A szívünkben lesz egy kárhóztatás, ami nem a Szent Szellemtől van, és nem is Istentől való. Tudtok-e engem követni eddig? Nagyon fontos ez, mert ekkor ugyanis a Szent Szellem hangja és a te szíved hangja nincs egyezésben.

A *Szent Szellem* azt mondja, hogy számodra nincs kárhóztatás. A *te szíved* azt mondja, hogy de igen, mert ezt nem így kellett volna. Na, most mi történik? Most jön az a pillanat, hogy többé *nem tudod hallani* a Szent Szellem hangját úgy, mint eddig, mert *nincs köztetek egyetértés*.

A Szent Szellem mindig bizonyóságot tesz az igazságról, de most a Szent Szellem és a te szíved hangja különböznek. Itt valamit nagyon gyorsan tenni kell, hogy *újra helyreálljon* az az egység, hogy a két szellem hangja, a Szent Szellem hangja és az én szellemem hangja megegyezzenek, hogy *pontos hallás* legyen Tőle. Hogy, amit Ő közöl, azt én pontosan meghalljam.

Erre az igerészre kellene lapoznunk, mert csak az Ige alapján szabad bármit tennünk, mondanunk és gondolnunk, úgyhogy nézzük meg, mit ír erről János? Itt Isten szeretetéről ír, hogy a szívünkbe költözik. Isten azt várja tőlünk, hogy mi az *Ő szeretete* szerint cselekedjünk, éljünk, és azt kövessük. Az legyen a *vezérvonal*. Hogy a szeretet miként cselekedne?

1JÁNOS 3,19–21.

19. És erről ismerjük meg, hogy mi az igazságból vagyunk, és így nyugtatjuk meg Őelőtte a mi szíveinket.

Megigazultságból születtünk, és igazak vagyunk. Isten előtt akkor tudsz megállni ebben a csodálatos megigazultságban, teljes békességgel a szívedben, hogyha ebben a szeretetben jársz.

20. Ha szívünk vádol is minket, Isten nagyobb a mi szívünknel, és mindent tud.

Létezik olyan állapot, hogy te ugyan Isten szemében a *megigazultság* státuszában állsz, és a szívedben ott van a szeretet, de mégsem a szerint cselekedtél. Mi történik akkor? A *szíved* elkezd *vádolni* akkor téged, mert nem a szerint cselekedtél, ami oda volt beírva a szívedbe. A *lelkiismereted hangja* elkezd vádolni téged.

Ebben az esetben valamit tennünk kell, mert addig a bizonyóságtevőnk hangja és a mi szívünk hangja nem egyezik. Így ez a gyönyörű vezetés, az a közösség, amit Isten rendelt nekünk, nincs az élen. Nem tudunk hallani tőle. *Akadályoztatva* vagyunk. Valahol nincs áthallás, mert kárhozzátás van idebent. Valamit tenni kell ilyenkor.

Ebben az állapotban nem szabad maradni sokáig. A lelkiismeretünk hangjára figyelni kell. Ha szívünk vádol minket – tehát van ilyen állapot. Isten nagyobb a mi szívünknel és mindent tud. Isten pontosan tudja, hogy az, amit elkövettél, váltság volt a kereszten. Az a bűn is oda lett szegezve a keresztfára. Azért a bűnért is kifolyt a szent vér.

Az a bűn is el lett törölve a megváltásban. Az Ő szemében igaz vagy, mert az engesztelő Bárány vére a világ minden bűnéért kiontatott. Ímé az Isten báránya, aki a világ összes bűnét elveszi. Minden bűnért engesztelő áldozat volt. Isten ezt tudja, Ő ezt így látja. De a mi szívünk pedig vádol minket. Valamit tennünk kell, hogy az az állapot megszűnjön, hogy újra ott legyen a békesség a szívünkön, hogy újra tudjuk azt, hogy mi Istennek a megigazultjai vagyunk.

Ilyenkor oda kell menni Isten trónja elé, és az 1János 1,9 szerint megvalljuk, vagy *elismerjük* a bűneinket. Ezen a szón nagy vita van a keresztyén világban. *El kell ismerned*, hogy a szívedben ez így van. Hogy vádol a szíved, hogy azt nem így kellett volna tenned: Uram, elveszem erre a megbocsátást! Ugyanis a szent vér váltság volt a múltban, a jelenben, és a jövőben való bűneinkre, minden bűnünkre.

Isten megbocsátott minden bűnünket. Múlt, jelen és jövő vonatkozásában. Az olyan, mint amikor a bankszámládra be van fizetve az összes pénzösszeg, amire valaha szükséged lesz az életedben. Teljes mértékben és még az fölött. De ha neked szükséged van rá, akkor be kell menned, és le kell hívnod azt az összeget! Ki kell vened onnan!

Így kell odamenned a trón elé és ki kell jelentened, hogy Uram, ebben vétkeztem, tévedtem, ezt nem így kellett volna! Bocsánatot veszek erre! A megvallással, a szívednek a *megigazításával* azt, hogy elismered, hogy ezt tetted. Ez a lépés szükséges, mert addig vádolni fog a szíved.

Amint ezt megteszed, és *lehívtad a szent vért* erre a cselekedetre, amit nem kellett volna tenned, akkor újból tökéletesen *helyreállt* a szívednek az az állapota, hogy a szíved nem vádol téged. Pontosan úgy, ahogy a Szent Szellem látja, és visszaállt az összhang, az egyetértés a Szent Szellem és a te szíved között. Újra hatalmas az *egyetértés*, hogy a szíved nem vádol téged. És így folytatja. Ez a következő lépés.

1JÁNOS 3,19–21.

21. Szeretteim, ha szívünk nem vádol minket, bizodalmunk van az Istenhez;

Isten ezt a szeretetéből végezte el. Szeretjük ezt az állapotot? Ez a legcsodálatosabb! Amikor tudjuk, hogy teljességgel *odaállhatunk* a trón elé, nincs semmi, ami közénk és Isten közé állhatna. A *szívünk nem vádol* minket. Ez csodálatos! Egy *felszabadultságot* ad. Szabad a közösség a mi szívünk és Isten szíve között. Nézd meg, hogy akkor mi jön! Ha a szívünk nem vádol minket, *bizodalmunk* van Istenhez.

Ekkor van az, hogy *járuljatok bizodalommal, bátorsággal a kegyelem királyi trónja elé*. Bemehetünk oda. A szent vér *megtisztított* minket. Nincs akadály, hogy oda bemenjek, többé nem kell lehajtott fejjel jánom, mert tudom, hogy a szent vér megtisztított, tudom, hogy a bűnömre váltság volt, mert elvettem azt. Érvényesítettem ezt a csodálatos kegyelmet. Tiszta vagyok, nincs vádlás a szívemben.

Ezt senki nem tudja elvégezni helyetted, a te szívedben lévőket *csak te tudod* számon tartani! Isten sem teszi. Isten szemében megigazult vagy örökre, amint újjászületted, a Krisztus Testébe bekerültél, s az bűn nélküli.

De a te szívedben lesz egy kárhoztatás, amíg ezt el nem végzed, és ekkor írja, *hogya a szívünk nem vádol minket*. Vagyis eljutottunk erre a csodálatos *helyre*, hogy a szent vért *érvényesítettük*: Uram a szent vér megtisztított! Ez a bűnöm is oda volt *szegezve* a keresztfára. Köszönöm a *megbocsátást* erre. Tiszta vagyok előtted, Atyám, nincs vádolás.

Hol vannak a te vádolóid? – kérdezi Jézus a házasságtörésen kapott asszonytól. Hol vannak a te vádolóid? Nincsenek többé! Amint ezt elvégezted, nincsenek többé vádolóid. *Szabad* vagy, mert a *szíved nem vádol* téged. És akkor jön, amit annyira szeretünk mindannyian és várjuk, hogy *akármit kérjünk, megkapjuk* Tőle.

Ki az, aki szereti ezt a verset? Ez a kedvenc versünk, ugye? Akármit kérjünk Tőle, megkapjuk! De oda be kell jutni, *tiszta lelkiismerettel!* Ez az az állapot, amikor a szívünk nem vádol minket. Az Atya *elvégezte* ezt értünk, hogy mi így élhessünk. Azt akarja, hogy kárhoztatás nélkül éljünk.

Mert amíg kárhoztatás alatt élünk, addig nem vagyunk szabadok, és nem tudunk így bemenni imádkozni. Nem tudjuk a hitünket így *felszabadítani*. A hitünknek a legnagyobb *akadálya* az lesz, hogy *kárhoztatjuk* magunkat. A legnagyobb akadály a lesz! Nem tudjuk felszabadítani a hitünket akkor, ahogy kellene, ahogy szükség van rá az életben.

A drága Szent Szellem bizonyosságát akkor tudjuk *meghallani*, ha a *szívünk nem vádol* minket, vagyis egy akaratra kell vele jutni! Ő soha nem fog vádolni téged. Ő soha nem fog kárhoztatni téged. A Szent Szellem *megeleveníteni* fog, a Szent Szellem *megtisztít*. A Szent

Szellem hozza a szent vér megtisztító erejét, hozza a lüktetését a szent vérnek. Ő lesz az, aki *kisegít*. Soha nem vádol. Ő nem a vádoló.

Ezt az igazságot megismerni, áldott *kösziklája* az életünknek, hogy tudjunk Istentől mindenkorán kérni, hogy *akármit kérünk, megkapjuk* tőle, mert *tiszta szívvel* mentünk oda. A lelkiismeretünk nem kárhoztat minket, tiszta lelkiismerettel. Megköszönjük az Úrnak ezt a világosságot, és hogy segít minket ebben, hogy minden helyzetből tudjunk ott állni előtte megtisztultan, megigazultan. A *kézen fogva* járás a Szent Szellemmel, az alapja mindennek. Az *alapja* a keresztény életünknek.

Nézzük meg, mit ír a Szentírás erről. Az 1Korinthus 2-ben egy hatalmas alapigazság van a Szent Szellemről. Még mindig a Szent Szellemmel *való közösségünket* tárgyaljuk ma. Ez alap kösziklája a keresztény élet *sikerének*, hogy meghalljuk Őt, mert Ő elvezet minden igazságra. Ő *szól*, s nekünk meg kell azt *hallani*.

Azt nem rólunk írja Ésaías, hogy kicsoda olyan süket, mint az én szolgálóm... Ugye írja az Ésaíasban? Azt Isten nem rólunk írja. Nem mi vagyunk azok. Mi jól hallunk Istentől. Ugye, mi jól hallunk Istentől? Mert *tiszta a szívünk* és a Szent Szellem *hangját meghalljuk*.

1KORINTHUS 2,11.

11. Mert kicsoda tudja az emberek közül az ember dolgait, hanemha az embernek szelleme, amely őbenne van? Azonképpen az Isten dolgait sem ismeri senki, hanemha az Istennek Szelleme

Ez a szellem, aki bennünk él, örökkön-örökké élő, aki majd szabaddá lesz, amikor a testet leveti. Óriási szabadság-korlátozásban van a *szellemünk*, amíg a testbe *be van zárva*. Amikor onnan *kiköltözünk*, dicsőséges pillanat lesz, mert akkor fogja felfedezni az *igazi szabadságát*. Onnantól nincs helyhez kötve, nincs korlátokhoz kötve, de addig idebent kell vele boldogulnunk. Meg kell tanulnunk vele addig idebent járni.

Tehát, ami felőlünk ismert kell, legyen, azt mind a *szellemünk ismeri*. Ha a testet kérdezed, akkor mindig rossz irányba fog vinni. A *test kívánsága* mindig el fog vinni rossz irányba. Mit szeretnél? Már mondja is, de az nem a jó irány. A szellemünkben van benne a helyes információ. Amit az ember dolgai felől tudni kell, azt az ember szelleme ismeri.

Amikor *újonnan teremtett* Isten, akkor oda *minden bekerült*, amit Isten szeretne tőled, hogy *milyen célból* kerültél be a Krisztus Testébe. Ott van benne a szellemedben. A szellemünk mindent tud erről, mit keresünk itt, mi a dolgunk, mi a feladatunk, miért jöttünk és így tovább. Onnan kell kibányásznunk. Tehát az emberek közül az *ember dolgait* csak kizárólag az *ember szelleme ismeri*, még a fejünk [elménk] sem.

Akit kaptunk a szívünkbe, Istennek Szellemét, pontosan ismeri *Isten dolgait*. Mindent tud Istennek azon dolgairól, ami téged illet, amit Isten rólad *gondol*, amit Isten rólad *tervez*, amiket Isten rólad az *álmaiban* forgat, hogy milyen csodálatos dolgokat készített neked. Azt mind a Szent Szellem ismeri és hordozza, aki benned van.

Gondold meg ezt a párost: az *ember szelleme*, aki mindent tud az emberről, ő saját magáról, és az *Istennek Szelleme*, aki egyedül ismeri Istennek a dolgait. *Ketten* mibennünk *lakozást* vettek. Egy csodálatos páros. Egy *mindenható páros*. Mindent tudnak Isten rád vonatkozó dolgairól, és a te saját dolgaidról.

Ha ők ketten jól tudnak *együttműködni*, akkor garantált, hogy csak előre mehetsz. Nincs veszteség, nincs bukás egy keresztény számára, aki tisztában van azzal, hogy Isten királysága

miként működik bennük. Ők ketten együtt. Az Ő *közlései*, amit mi meghallunk. A Szent Szellem ismeri a mi szívünk kívánságait.

Együttműködés, közösség, Szent Szellem közössége – ezt írja: *az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Istennek szeretete, a Szent Szellemnek közössége*. Látod már, miért ilyen fontos a Szent Szellem közössége? Ő az, aki *elvezet* minden igazságra. Ő fog elvezetni a gyógyulásra, megmutatja, hogy hol van az *akadály*. Ha most még nem látod, de hiszel benne, a Szent Szellem el fog vezetni. Az akadályok el kell, hogy távozzanak az útból, mert az neked *jogos örökséged*. Ha anyagiakban van nehézséged, azok az akadályok el kell, hogy távozzanak, mert neked *jogos részed* a gyarapodás, a növekedés, a bővölködés, Jézus megfizetett érte. A két szellemnek a közösségéből van az *előremenetel*. Tőle *hallani* kulcsfontosságú az életünkben.

Megélhetjük úgy is ezt a közösséget, hogy teljességgel elhanyagoljuk Őt, aki bennünk van. Mert lakozást vesz bennünk, ahogy Jézus mondta, és örökre bennünk van, örökre bennünk lakozik, de ha nem figyelünk rá, mi történik?

1THESSALONIKA 5,18–19.

18. Mindenben hálákat adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézusban tihozzátok

19. A Szellemet ki ne oltsátok.

Vagyis a Szellemet ki lehet *oltani*. Ő folyamatosan szól, vezetni akar, és jó irányba akar minket terelni és megmutatja az elkövetkezendőket, hogy Ő hogyan szeretné, de mi folyton folyvást elhanyagoljuk Őt. Nem figyelünk rá, sőt ellenszegülő fiak vagyunk. Az Ószövetség tele van ilyen fenyítéssel: kemény nyakú nemzetség, ellenszegülő fiak.

Meg kell érteni a Szent Szellemnek a vezetéseit, mivel képesek vagyunk rá, mert meghalljuk Őt, azt mondja Jézus. A Szellemet *meg ne szomorítsátok*, ki ne oltsátok. Figyelmeztet minket az Írás erre. Mindenképpen *időt* kell tölteni a Szent Szellemmel ebben a rohanó mai világban. Hogy miként van, hogy hogyan van ez a hallás, Ő *tanítani* fog rá, nem úgy fogod Őt hallani, ahogy engem, hogy a külső füleddel hallod, amit mondok, hanem *belül*.

A Szellem belül lakozik. *Szellemtől szellemben* való hallásról beszél, aminek egy *bizonyossága* lesz, hogy ezt mondja a Szellem, és egyszerűen *tudod belül*, hogy mit mond a Szellem, s azt meg kell *ragadni*. Az mindenek felett való bizonyosság, és az kell, hogy *vezessen* téged. Ez a bizonyosság.

Már az Ószövetségben is mondja az Ige, a bölcsességek könyve, a Példabeszédek könyve: „Bizodalmaid legyen az Úrban teljes szívedből, és a magad értelmére, és a magad eszére ne hagyatkozzál.” (Péld. 3,5) Vagyis ez nem azt jelenti, hogy soha ne figyelj rá, hanem, amikor tudod, hogy *döntések* előtt állsz, akkor nézd meg, hogy mi jön onnan belülről, a *szívedből*.

Azt mondja, hogy bizodalmaid legyen a „teljes szívedből”, vagyis a *teljes szívünknek* részt kell venni ebben a munkában. Ezért nagyon fontos, hogy ott nem lehet *semmi más*, ami kárhóztatás, ami a vádlás, hogy vádoljuk magunkat valamiért (ugyanis a szívünk vádol minket), a meg nem bocsátás, a neheztelés. Nem lehetnek ott! Ha ott vannak, akkor ezek *akadályozzák*, hogy ebből a teljes szívből való vezetést elvegyük.

Naponta szeretném, ha kijelentenéd az Úrnak: *Uram, teljes szívemből szeretlek téged!* A teljes szívedet *add át* neki, hogy minden, ami ott még *hordalék*, ami nem odavaló, a drága Szent Szellemnek az árama *elmossa* onnan a partokról. A teljes szívünket át kell neki adni. Ami nem odavaló, annak ki kell kerülni a szívünkéből.

A teljes szívedből kell, hogy *keresd* Őt, a teljes szívedből kell, hogy *szerezd* Őt, erre csak a Szent Szellem tud megtanítani. Egy *odaszánást* jelent ez. A magad értelmére ne hagyatkozzál! Teljes szívedből tanuld meg *hallani* Őt.

Úton vagyunk mindannyian, de foglalkoznunk kell vele, mert ha nem tesszük, akkor egyre hordalékosabb lesz belül, és egyre kevésbé fogjuk Őt hallani, és egyre jobban *elkérgesedik* a lelkiismeretünk, és egyre inkább csak *tapogatózunk*, hogy mit mondott a Szent Szellem, merre kellene mennem.

Homályossá válik az utunk, pedig az igaznak az a dolga, hogy a világossággal teljes délig jöjjön el. Egy bizonyosság kell teljes délig arról, hogy mi az utunk, hogy hogyan kell mennem. Egy *meggyőződés* kell arról, hogy ebbe az irányba kell mennem.

Akik ebben *nagy mesterek* voltak, azok az apostolok. Az Apostolok cselekedetei könyve teljes egészében arról szól, hogy a *Szellem szólt* hozzájuk és ők *meghallották* azt. Így ment az Evangélium terjedése és Ő vezette őket.

Pál útjai miként voltak? Hányszor olvassuk ott, hogy a Szellem szólt és ők meghallották? Ez egy valóságos dolog kell, hogy legyen. Az nem lehet, hogy a mi életünkben ez ne történjen meg! Velünk ugyanúgy meg kell történnie, a Szellem szól, és mi meghalljuk azt.

Nézzük meg, hogy az apostolok életében, az Apostolok cselekedetei első évtizedeiben, amikor a Szent Szellem tanította a gyülekezeti Testet, miként ment ez a közösség? Ebből rengeteget fogunk tanulni, és rá fogunk jönni, hogy nekünk mennyire *felszínes* ez még, és vannak benne még mélységek, ahova *növekedhetünk*.

Arra lesz jó, hogyha ezt megvizsgáljuk, hogy törekedni fogunk arra, hogy ez a közösségünk *elmélyüljön* a Szent Szellemmel. *Mikor* kell szólnunk, *mit* kell szólnunk, *merre* kell mennünk, mikor kell indulnunk, hogy elkerüljük azt a balesetet.

Azt mondja a Szellem, várj 5 percet, és akkor indulj. Ezt meg kell hallani! Ne ebbe az útirányba menjél, hanem egy másik útirányt válassz. Vagy: ne ezt a vállalkozást, hanem egy másikat, ne ezt a munkahelyet, hanem egy másikat! Mindennel megvan a Szent Szellem terve.

Már Jézusnál olvassuk az Apostolok cselekedeteiben, az 1,2 versében, hogy Jézus, amikor *parancsolatokat* adott a tanítványoknak, tudjátok, hogyan tette? A *Szellem által* tette. Azt olvassuk, hogy a Szellem által szólt az apostoloknak. Ha valaki megtehetette volna, hogy a Szellemet kihagyja, akkor az Jézus volt, mert Jézus Isten, a megdicsőült testében volt. Mégis a Szellem által szolgálta a parancsolatokat a tanítványoknak. A Szellemet nekünk sem lehet kihagyni semmiből. Akkor lesz hatékony, amit mondunk, akkor fogsz tudni *hatékonyan parancsolni* az ellenségnek, hogyha a *Szellem benne lesz* abban, amit szólsz. A Szellem *közösségében* fogsz szólni, a Szellem *ereje által* fogsz tudni parancsolni az ellenségnek hatékonyan. A hegyeknek, hogy *eltávozzanak*. A helyzeteknek, hogy *megoldódnak*. A szerveknek, hogy újra teremődjenek. A Szellem által. Nem lehet Őt kihagyni, és a közösség ápolásából lesz ez egyre erősebb.

Megtanulsz a *Szellem által szólni*, és ez akkor növekszik, ha a Szellemmel *időt töltesz*. A Szellemmel való időtöltés a *leginkább építő*. A nyelveken való imádság a Szent Szellem *közösségében* hatalmasan fog építeni. Időt töltesz vele, senki másra nem figyelsz, csak arra, hogy milyen kiejtést hoz elő.

A fejed és a gondolataid megnyugszanak, *megcsendesednek* a háborgó gondolatok, hogy jaj, most mihez kezdek, most hogyan tovább. Elcsendesednek ezek. Akkor belülről, ahogy a

Szent Szellem jön fel a folyamokkal, hozza belülről ezt a *bölcsességet*, ezt a vezetést, ezt a megnyugvást, azt a képet, ahogy Őneki tetszik, úgy fogja hozni.

Meg fogja neked *mutatni*, hogy mit kell tenned. Nem hagy minket vezetés nélkül, mert Jézus megmondta, hogy Ő megmutatja ezeket. Elvezet, ez a szolgálata, ezért van bennünk. Figyelmen kívül hagyni nem szabad, mert akkor rosszul járunk.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 8,29.

29. Monda pedig a Szellem Fülöpnek: Járulj oda és csatlakozzál ehhez a szekérhez

Itt Fülöp evangélistának a története olvasható, amikor az egyiptomi szolgáló mellé kell, hogy felpattanjon a szekérre, aki olvassa az Ésaías könyvét, de nem érti, hogy mit olvas. Kiről szól ez, mondd el nekem! A Szent Szellem *odarendeli*, de Fülöpnek meg kellett *hallani*! A Szellem szólt és Fülöp *engedelmeskedett*. Így lett egy üdvösség.

Mi is meghalljuk, amikor a Szellem mondja, hogy most ide kell menni, most oda kell menni, itt kell Evangéliumot hirdetni. Meghalljuk, így lesznek az üdvösségek, az elrendelt hatékony szolgálatok.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 10,19.

19. És amíg Péter a látás felől gondolkodék, monda néki a Szellem: Ímé, három férfiú keres téged

Péter egy látást kapott itt. Kornélius századosnak a története ez a fejezet és akkor még a zsidóságbeliek nem tudták, hogy elmehetnek a pogányokhoz is, és ott is hirdethetik az Evangéliumot. Egy *látás* által ad Isten neki erről megértést.

Amikor ezt a látást kapta, nem értette, hogy mit is jelent az, amikor tisztátalan állatok ereszkedtek le egy lepedőben, annak négy sarkánál felfüggesztve. Amikor a látás felől gondolkodik, akkor monda néki a Szellem...

Újra itt van, hogy amikor *forगतunk* magunkban valamit és nem értjük és tépelődünk, hogy Uram, ez most hogyan van és ez miként lesz, és miért mutattad nekem ezt, akkor kapunk egy *látást*. Ha *nem tudjuk*, hogy miért láttuk azt, *tovább* kell menni a Szent Szellemmel.

Miközben ezt Péter *forगatta* magában és gondolkozott, *mondta* neki a Szellem. Ez a Szellemnek a tulajdonsága. Kapunk egy *kijelentést*, és onnan megint kapunk egy ahhoz *fűzhető kijelentést*. Mondta neki a Szellem, hogy menj el ezekkel, bátran menj el velük! Különbén Péter soha nem megy el egy pogány házába. Egy hatalmas nagy megértést kapott a Krisztus Teste akkor.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 11,12.

12. Mondá pedig nékem a Szellem, hogy menjek el velük minden kételkedés nélkül. Eljöve pedig velem ez a hat atyafi is; és bemenénk annak az embernek a házába:

Itt már a zsidó testvérének magyarázza, hogy hogyan történt ez, hogy pogánynak a házába ment be és ott hirdette az Evangéliumot, s miközben szólt az Igét, leszállt a Szent Szellem. Magyarázkodnia kellett, mert támadták a zsidó atyafiak. Mondta, hogy a Szellem szólt nekem.

Készülj fel arra, hogy a Szellem fog neked mondani olyan dolgokat, amin esetleg mások megbotránkoznak. Nem baj, te mindig *arra menj*, amit a *Szellem mond* neked, mert a végkimenetelén mindig ott lesz az *áldás*. Akármilyen nehéz körök lesznek közben, mindig a *Szellemre kell hallgatni* és ne embereknek akarjunk tetszeni helyzetekben.

Az Apostolok cselekedetei 13,2 versben azt olvassuk, hogy az apostolok szolgálnak és börtölnek, közben mondja a Szellem. Vagyis egy étkezést biztos kihagytak, ugye? Nem írja, hogy meddig börtöltek, de egyet biztos kihagytak, ha börtölről van szó. Nekünk sem árt meg, ha kihagyunk egy-egy étkezést, ha *nagyon keressük* az Urat valamiben. Javasolom nektek, tartsatok egy kis börtöt, nem lesz semmi bajotok tőle és elkezdtek szolgálni az Úrnak, elkezditek dicsérni Őt, elkezditek magasztalni Őt.

Hogyan lehet *szolgálni* az Úrnak? A *szívünket felemeljük* hozzá, a *kezeinket felemeljük* hozzá, elkezdjük dicsérni, magasztalni Őt, elkezdjük közölni vele a szeretetünket. Papokként vagyunk itt, ugye? Királyokként és papokként. A papnak szolgálnia kell az Úr felé az Újszövetségben. Miközben szolgáltak... – írja.

Az Úr felé neked is van szolgálatod, ha azt te mindig elhanyagolod, miért fogod elvárni, hogy Ő pedig mindig szóljon? Ez kölcsönös. Ha *ápoljuk* ezt a kapcsolatunkat, akkor lesz az, hogy *szól* hozzánk. Gyönyörű dolog.

Itt leírja, hogy az apostolok *szolgálnak* és börtölnek, és egyszer csak szólt a Szellem, és meghagyta, hogy kiket *különítsenek el* a szolgálatban. Ott van megint a Szellem *közlése*. Hiányolod-e ezt az életedben? Tanulmányozd, hogy *hogyan működött* a Szellem, mert ahogy akkor tette, úgy megteszi ma is, Ő ugyanaz és vágyjuk az Ő szólásait.

Az Apostolok cselekedetei 15,28-ban megint azt olvasod, ez az egész könyv arról szól, a Szellem hogyan kommunikál velük, és hogyan haladtak, és hogyan szolgáltak.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 15,28.

28. Mert tetszik a Szent Szellemnek és nekünk, hogy semmi több teher ne vettessék titeket ezeken a szükséges dolgokon kívül

Itt arról van szó, hogy keresték a Szent Szellemet, hogy mit tegyenek, és az lett a végkövetkeztetés, hogy valamire jutottak, ami elsősorban a Szellemtől jött. *Tetszett* a Szent Szellemnek és nekünk, így írja az Ige.

Legtöbbször ott kerülünk *bajba*, hogy elgondolunk valamit, és a saját kútfőből szedjük ki, hogy ez lenne a legracionálisabb megoldás, ez lenne a legjobb. Megtárgyaljuk a *családdal*, ismerősökkel, főnökkel, munkatársakkal, és akkor *utána* még odafordulunk a Szent Szellemhez és kérünk rá egy pecsétet.

Pecsételje meg, hogy Ő is hagyja jóvá. Vagy ráteszi a pecsétjét, vagy nem, de nagyon kevés a valószínűsége. Ha először Hozzá fordulunk, akkor Ő ezt mutatta volna, lehet, hogy egész más jön elő.

Meg kell *keresned*, mi az, ami abban a helyzetben *tetszésére* van a Szent Szellemnek, és utána sorba kell állnod és az *neked is tetszésedre* kell, legyen. Amint Ő kinyilvánítja, hogy ez legyen az, ezt választom, beállsz a sorba, hogy igen ez legyen az, így lesz *áldás*.

Ez volt a *kulcsa* az ő sikerüknek, tetszett a Szent Szellemnek és nekünk. Ezt meg kell tanulni. Ehhez is keresni kell Őt, hogy kikutatni, mi az, ami neki tetszik ebben a helyzetben, és nem a saját fejünk után menni.

Egy másik rész az Apostolok cselekedeteiben... Nagyon tanulságosak ezek, annyira kellenek nekünk, mint egy falat kenyér. Mert az ember a máséból nagyon sokat tud tanulni, amin a másik már végigment, ugye? Azokból lehet tanulni. Ugyanaz a Szent Szellem és *ugyanazok* a helyzetek vannak nekünk, de *hallanunk* kell Tőle.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 16,6–10.

6. Eljárván pedig Frigiát és Galácia tartományát, mivelhogy eltiltá őket a Szent Szellem, hogy az Igét Ázsiában hirdessék,

Pál keresi az útját, hogy merre menjen hirdetni az Evangéliumot, egyik helyről a másikra megy. A gyülekezetek erősödnek hitben, gyarapodnak számban naponként, és ő járja az útját. Egy nagyon erős dolog, amikor a Szent Szellem azt mondja, hogy állj, erre ne menj, ez tilos! Vajon miért tette? Mert életveszélyben lettek volna, ha arra mennek.

A *tiltás* akkor van, Isten akkor tilt meg valamit, amikor meg akar *védni*. Ő nem azért tiltja meg, hogy neked ne legyen jobb, nem a jót akarja tőled elvenni. Mindig azt akarja, hogy neked a legjobb legyen, a tiltás akkor van, amikor azt mondja, hogy ebbe az irányba semmiképpen. Tiltás, piros lámpa, nem mehettek arra. Megtiltotta nekik.

7. Mísia felé menvén, igyekeznek vala Bithiniába jutni; de nem ereszté őket a Szellem

Erre sem mehettek! Elindultak egy irányba, de azt mondta a Szellem: állj, ez tilos! Elindultak egy másik irányba, de azt mondta a Szellem, erre sem mehettek. Ha ez Pállal megtörténhetett, hogy ő elgondolt valamit és zsákutca volt, tilos volt, ne erre menjél Pál, akkor velünk is megtörténhet.

Ebben még semmi rossz nincsen, amikor meghalljuk, hogy ez nem az az irány. Elgondolásai voltak, eltervezte, azt mondta a Szent Szellem, hogy nem, nem ez az irány. Mit tegyünk akkor? Gondolom, Pál is elgondolkozott, hogy akkor hogyan és merrefelé? Továbbmentek.

8. Áthaladván azért Misián, lemenének Troásba,

9. És azon az éjszakán látás jelenék meg Pálnak: egy macedón férfiú állt előtte, kérve őt és ezt mondva: Jer által Macedóniába, és légy segítségül nekünk!

Vagyis most jön a *vezetés*. Eltelt egy pár nap. Miért várt a Szent Szellem addig, azt nem lehet tudni, de csak akkor jött a vezetés, egy *látásban* jött éjszaka Pálnak. Most kapta meg Pál, hogy mit kell tennie.

Volt közben két olyan útirány, amit a Szent Szellem *leállított*, és ez a mi életünkben is így kell legyen, hogyha valami olyat tervezünk, ami nem jó, akkor meg kell halljuk, hogy az nem. Az nem az úton van és ebben még semmi rossz nincs. Akkor rossz, hogyha nem figyelmezzünk arra és elindulunk, akkor kerülünk bajba.

10. Mihelyt pedig a látást látta, azonnal igyekezénk elmenni Macedóniába, megértvén, hogy odahívott minket az Úr, hogy azoknak prédikáljuk az Evangéliumot

Vagyis kaptak megértést, és Pál azonnal elindult. Mert Pál olyan volt, aki nem tanácskozott testtel és vérrel. Ő, ha *meghallotta* a Szellemet, azonnal *indult*. Az azonnali *engedelmesség* a kulcs ahhoz, hogy a Szent Szellem *szóljon*. Amint a Szellem szól, hogy menni, fogod a kalapod és mész. *Nem tanácskozol* testtel és vérrel, ezt írja a Galata levélben is. Mit szól hozzá az anyósom, mit szól hozzá a családom?

Ha mindenféle paraméterekre figyelmezzünk, közben a Szent Szellem már a másikat kérte meg, hogy menjen el, mert a munkát el kell végezni. Vagyis nem úgy megy, mint látjátok, hogy az ember leül a fotelba, és három évre levetíti a Szent Szellem, hogy hogyan legyen. Így ment Pálnál? Nem!

Ezt ne várjuk el mi sem, állandó *pásztázása* a Szent Szellemnek ez a közösség: Uram, hova szeretnél, mit szeretnél, mi az akaratod, mit tegyek, hogyan tegyem, valóban az akaratodban vagyok-e? Mindig pásztázni kell. Ha *békességed* van, akkor ott vagy. Amint ez a békességed elkezd úgymond mozgolódni benned, akkor keresni kell Őt, hogy Uram, akkor hol? Mindig keresni kell Őt!

Pált nem lehetett visszafogni. Látjátok, olyan volt, aki állandóan menni akart. De az Úr szólt neki, hogy nem, abba az irányba nem mehatsz! Az nagyon nagyon drága dolog, amikor a Szent Szellem így vezet minket. Erről szól az egész keresztény életünknek a beteljesedése.

Az utolsó, amit tanulmányozunk ma, ez Pálnak a Jeruzsálembé való útja. Otthon az egész fejezetet át lehet tanulmányozni. A 21. fejezetben, amikor Milétusból Pál ereszkedik alá Jeruzsálem felé, miközben Ciprusnál elhajóztak, bementek Tíruszba, és ott a parton megszálltak, bementek keresztényekhez.

Itt a 4-es versben azt olvassuk, hogy pár napig ott maradtak ezeknél az atyafiaknál és ezek *szóltak Pálnak* egy nagyon fontos dologban. Azt mondták Pálnak a Szellem által, hogy *ne menjen* fel Jeruzsálembé. Így olvassuk. Ez alapján, ha nekünk így mondanak *testvérek Szellem által* dolgokat, kérdés, hogy van-e még dolgunk vele?

Hát Pálnak is volt. A dolog ugyanis úgy állt, hogy nem csak ezek a *testvérek* szóltak neki. Ezek azt mondták, hogy ne menj oda. Továbbment Pál onnan és mikor Cézáriába érkezett, jött egy Agabus nevű *próféta* a Fülöp evangélista házába és a következő történik. Nagyon érdekes, ami itt történik.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 21,10–12.

10. Mialatt pedig mi több napig ott maradánk, alájöve egy Júdeából való próféta, név szerint Agabus

11. És mikor hozzánk jött, vevé Pálnak az övét, és megkötöztvén a maga kezeit és lábait, monda: Ezt mondja a Szent Szellem: A férfiút, akié ez az öv, ekképpen kötik meg a zsidók Jeruzsálemben, és adják a pogányoknak kezébe

A próféta megkötözi a saját kezeit és a lábait és a Szent Szellemtől *idéz*, a Szent Szellem szájából szól. Mondja-e itt Agabus, hogy Pál ne menj fel Jeruzsálembé? Egy szóval se mondja, annyit közöl, hogy ez lesz a *sorsa* annak, aki felmegy Jeruzsálembé. Vagyis egy *képet* közöl arról, ami majd ott következik.

12. Mikor pedig ezeket hallottuk, mind mi, mind a helybeliek kértük, hogy ne menjen fel Jeruzsálembé

Vagyis azt látjuk, hogy azok, akik látják ezt a prófeciát, meg a 4-es versben is az atyafiak, akik úgy prófétáltak, hogy Pál ne menj föl, vettek valami *közlést* a Szent Szellemtől és elkezdték a saját értelmük szerint magyarázni azt, és a következő lett belőle. Pál ne menj arra, ne menj fel Jeruzsálembé – mert látták, hogy lesznek ott olyan dolgok, amik nem lesznek éppen a legjobbak Pál számára. De ez jelentette azt, hogy Pálnak akkor nem kell arra mennie? Egyáltalán nem. Honnan merem ezt állítani nektek? Csakis az Igéből, a 20. fejezetben, egy fejezettel előbb Pál mit mond?

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 20,22–24.

22. És most ímé, én a Szellemtől kényszerítve megyek Jeruzsálembé, nem tudván, mik következnek ott énreám.

Vagyis *szorongatta* őt a Szellem: arra kell menned Pál! Kényszerítette őt, saját szellemében volt erről *bizonyosság*, hogy arra kell mennie.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 20,22–24.

23. Kivéve, hogy a Szent Szellem városonként bizonyóságot tesz, mondván, hogy énreám fogság és nyomorúság következik.

Vagyis a Szent Szellem *megjelentette* neki: Pál, ez lesz az *útirány*, föl kell menned Jeruzsálembe és tudatom veled előre... Ugye Ő az, aki megjelenti? *Tudatom* veled, hogy *fogság* és *nyomorúság* lesz, de akkor is ez az *útirány*, menned kell!

Mit mondtak az atyafiak? Pál ne menj el! Melyik *tévedett*? Az atyafiak. Mi is járunk így, veszünk a Szent Szellemtől valamit, látunk egy képet vagy egy kijelentést, elkezdjük azt forgatni valamilyen irányba, hogy az értelmünkéből ki tudjuk azt bogozni. Teljes tévedésekbe kerülhetünk, ugyanis Pálnak föl kellett mennie.

24. De semmivel sem gondolok, még az én életem sem drága nékem, csakhogy elvégezhessem az én futásomat örömmel, és azt a szolgálatot, melyet vettem az Úr Jézustól, hogy bizonyóságot tegyek az Isten kegyelmének Evangéliumáról.

Nem számít, mi vár rám – mondja Pál. Ha arra kell menni, arra fogok menni, mert tudom, hogy *Isten velem* lesz. Ezek után, hogy belenéztünk a 13-as versbe, ahol olvastuk az előbb, Pál megfeddi őket, amikor sírnak, hogy jaj, Pál, ne menj fel Jeruzsálembe.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 21,13

13. De Pál felele: Mit cselekedtek, sírván és az én szívemet kesergetvén? mert én nemcsak megkötöztetni, hanem meghalni is kész vagyok Jeruzsálemben az Úr Jézusnak nevéért.

Vagyis *rossz irányba* vezették. Ha Pál rájuk hallgat, akkor nem megy fel Jeruzsálembe, pedig azt írja a Biblia, hogy ők is Szellem által szóltak. Igen a *Szellemtől* vettek *kijelentést*, de *megmagyarázták* úgy, ahogy azt nem kellett volna. Így sokan *bajba* kerülünk.

Veszünk a Szellemtől valamit, a Szellem megjelenít nekünk valamit, vagy egy álmot kapunk, elkezdjük *magyarázni*, hogy mit mond vele a Szellem. A Szellem nem azt mondja vele. Nagyon *óvatosnak* kell lenni. Majd a Szellem *kijelenti*, mit akar vele mondani.

Ha megint jön és jelent valamit és szól hozzánk és keressük Őt, ezzel *nagyon csínján* kell bánnunk. Például, láttam egy álmot, ami ezt jelenti, s mondjuk a másiknak, hogy mit tegyen. Nagyon *óvatosnak* kell lenni.

Amíg valami a te szívedben *nincs meg bizonyossággként*, hogy ezt valóban az Úr mondja, addig csak köszönd meg és menj tovább. Pálnak is *megnehezítették* itt a döntését. Ő tudta, hogy fel kell, hogy menjen Jeruzsálembe. Ha ott a 4-es versben a szentekre hallgat, az atyafiakra, akkor *nem teljesedik be* Isten akarata. Neki föl kellett menni.

Látjátok, hogy hajszálon el lehet tévedni, egy hajszál is odakerülhet, és már az ember másképp magyarázza. Nagyon *óvatosnak* kell lenni. Ebben fogunk ma segítséget kérni, hogy bizodalunk az Úrban teljes szívünkéből legyen és a magunk értelmére ne támaszkodjunk.

Ebben növekednünk kell mindannyiunknak. A drága Szent Szellemtől bizonyosságokat kell vennünk és abban megállni, hogy az így van, mert így vettem, akkor bárki bármit mondhat, a Szent Szellem a bizonyóságtevő. Ez akkor működik jól, ha a szívünk nem vádol minket. Ezt próbáltam ma egybefűzni. Megköszönjük a Szent Szellemnek, hogy adott nekünk ebből olyan kijelentést, hogy ebben előbbre leszünk.

Felvesszük a dicséret köpenyét és megköszönjük az Úrnak, hogy segít minket ebben, nem hagyja el az övéit. Ha van valaki, aki nem tévesztett ebben soha, akkor az a Jézus Krisztus. Ő mindig *tisztán vette* a vezetést.

Nem kárhoztatásként mondtam el a mai mondandómat, hanem azért, hogy nagyon óvatosak legyünk, mert *olyan idők* következnek, hogy a Szent Szellemtől *hallanunk* kell. És amit hallunk, azt nem kell megmagyarázni. Amit hallunk, az úgy van, ahogy vettük a szívünkéből.

Amíg a Szent Szellem nem mond hozzá újabb vezetést, nem teszünk hozzá. Megígérjük ezt az Úrnak, hogy tiszta szívvel követjük Őt. Kívánjuk Őt hallani, mert hogyha kívánjuk, akkor jönnek a közlései, a Jézus Krisztus szent nevében. Hálákat adunk!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.